

Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XVIII. évfolyam 4. szám

Mindenszentek

Boldog szentek

Arra a kérdésre, hogy kik a szentek, többféle válasz is kínálkozik. Ezek közül talán az első helyre tehetjük azt a meghatározást, amely szerint a szentek boldog emberek.

Köztudomású, hogy a boldogság mibenlétéről igen eltérőek a vélemények. A szentek azonban mind megegyeztek abban, hogy Jézus követésében, Isten és embertársaik szerető szolgálatában keresték és találták meg boldogságukat.

Ez a boldogság természetesen egészen más jellegű, mint ahogyan azt a legtöbb ember elképzei. A szentek ugyanis nem a földi kincsek hajhászói, hanem a lelki kincsek osztogatói. Szegények a földi javakban, de gazdagok Isten ismeretében és szeretetében. Ilyen értelemben ők az emberiség legnagyobb jótevői. Nem találtak fel gyilkos fegyvereket, nem hirdettek bosszút és gyűlöletet, hanem békét és megbocsátást. Nem sokat vártak a földtől, de annál többet adtak azokból a kincsekből, amelyeket a moly meg nem rághat, a rozsda meg nem emészthet.

Az ószövetségi Szentírásban olvassuk Ábrahám történetét és benne azt a jelenetet, amikor Ábrahám alkuba bocsátkozik Istennel Szodoma és Gomorra megmentése érdekében. Istennek ez a nagylelkűsége ma is érvényben van.

Ennek köszönhetjük, hogy hűséges követői, szentjei kedvéért ma is megkegyelmez a bűnös világnak. Ezt a gondolatot fejt ki Dosztojevszkij egyik levelében: „Kedves Barátom! Ne aggódj az emberek bűnei miatt. Szeretni kell az embereket. Akkor is, ha vétkeznek, mivel Isten képét hordozzák magukban. Szeretni kell az egész teremtést, a világmindenséget, minden porszemet, minden levelet, minden fénysugarat. Szeresd az állatokat, minden élőlényt, minden anyagot.

Ha szereted mindezeket, akkor bennük is megnyilatkozik előtted az Isten titka. Napról napra egyre jobban megismered az igazságot és szerető karodba öleled a világot.”

Keresztény hitünk tanítása szerint a szentek boldogságának legfőbb forrása, Isten látása, szerető egyesülés a Legszentebbel, az Örök Szeretettel. Erre a boldogító találkozásra azonban már földi életünkben fel kell készülnünk. Ha megvizsgáljuk a szentek életét, azt tapasztaljuk, hogy fenntartás nélkül átadták magukat Istennek. Egy bíboros atya beszéli el azt a Brüsszelben történt eseményt, amely példája lehet Istennek történő önátadásunknak:

„Az egyik emeletes házban éjnek idején tűz ütött ki. Az egyik ötödik emeleti lakásból két kislányukkal menekültek a szülők, de az ötéves kislány hátra maradt. A kijáratokat lezárták a gyorsan elharapózó lángok és az első emeletig lefutó kislány az ablakból kiabált segítségért: „Apukám segíts rajtam!” Az apa az ablak alá állt és így biztatta fiát: „Rajta ugorj le!”. A fiú reszketett a félelemtől és ráadásul a gomolygó füst miatt nem látta édesapját sem. „Ugorj csak kislány!”- biztatta az apa, „én, látlak téged.” A gyermek engedelmességeddel legyőzve édesapja karjába ugrott.”

A szentek azért lettek szentek, mert valami csodálatos bizalommal Isten „karjába” vetették magukat. Szemükkel ők sem látták az Istent, de meghallották hívó szavát és ez elég volt számukra. Erősen hittek abban, hogy életük sikere, boldogsága, beteljesülése attól függ, hogy vállalják-e a hit kockázatát. Ha ezt megtették, alkalmuk volt megtapasztalni Isten szeretetét és már itt a földön azt a boldogságot, amely az Isten „kezébe” adott élet velejárója.

Mindenszentek ünnepe nem csupán arra szolgál, hogy emlékezzünk és büszkélkedjünk Istenhez jutott testvéreinkkel. Az ő példájuk Szent Ágoston szavait idézik emlékezetünkbe: „Ha sikerült ennek és annak szentté lenni, neked miért ne sikerülhetne?” Ezért legyen kedves Testvéreim ez az ünnep az önvizsgálat napja!

Egy Szaharába vonult remete fogalmazta meg a következőt: „A tisztítóhelyen módunk lesz kijavítani életünk dolgozatát, ha nem úgy fogalmaztunk, amint azt az evangélium diktálta. Ám arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy ezt a dolgoztatást földi életünkben is elvégezhetjük. Ezt tették szentjeink és minket is erre biztatnak.

Bárcsak minél kevesebb hibával mutatnánk be életünk dolgozatát annak a Krisztusnak, aki befogadott és annyi türelemmel oktatótt minket Egyháza iskolájában.

Isten összes szentjei segítsenek minket ebben a törekvésünkben!” Ámen

Tanácstalan szembesülés a kereszttel

Krisztusban szeretett Testvéreim!

Vezércikkében az egyik egyházi újság egy Írországi fényképet is közölt.

Ezen a képen egy férfi arra az utcai keresztre szegezi tekintetét, melynek a helyén, a polgárháború idején halálos golyótalálat érte egyetlen fiát. A kép alatt ez áll: „Tanácstalan szembesülés.”

Az említett édesapához hasonlóan számtalan ember áll halottak napján „tanácstalanul” a sírok keresztje előtt, amelyek szeretteik halálára emlékeztetik őket és felsóhajtanak:

„Hogyan küzdünk meg a halál gondolatával? Mi történik a halottainkkal? Mivé válunk halálunk után?”

Hasonló gondolatok foglalkoztatták a két gonosztevőt is, akiket Jézussal együtt feszítettek keresztre a Jeruzsálem melletti Koponyák hegyén. Az egyik megfeszített gonosztevő így káromolta Jézust: „Ha te vagy a Messiás, szabadítsd meg magadat és minket is!” Ha Isten mindenható, miért nem segít rajtunk? Ezt a kérdést akkor tehetjük fel, ha a választ is az Istentől várjuk. Ennél az embernél azonban az Istenhez intézett kérdés a látszólag tehetetlen Istennel szembeni kételkedéssé és gúnyvá fajult.

A másik azonban feddő szavakkal rászólt: „Nem félsz az Istentől? Mi méltán tetteink jogos büntetését vesszük.” Egy halálra ítélt gyilkos számára ez logikus gondolkodás lehet.

Talán az írországi apa is így gondolkodott: ezért a polgárháborúért mi magunk vagyunk a felelősek, nem az Isten. A sok halott biztos nem az Istent vádolja. Vagy kérdőre vonhatjuk-e Istent a háború áldozataiért, a közlekedési balesetekért, az ember felelőtlen cselekedeteiért vagy éppenséggel magáért a terrorizmusért?

Ennek ellenére alig hajlandó az ember elismerni halált okozó tetteit. Sokkal inkább igazságtalan sorsának fogja azokat elkönyvelni, és fel fog lázadni ellene. Amíg a gonosztevők Jézus két oldalán egymással vitatkoztak, az Úr hallgatott. Hallgatott, amikor az egyik káromolta, és hallgatott akkor is, amikor a másik megpróbált védelmére kelni. Csak amikor egyikük az ima szavaira talált és Jézushoz fordult: „Uram, emlékezzél meg rólam, ha majd országodba érkezel!” – csak akkor kapott vigasztaló választ: „Ma velem leszel a mennyben.”

Amikor halottak napján kedves elhunytjainkra emlékezünk, nem akarunk csupán az emberi kérdéseinknél és feleleteinknél megállni, hanem szeretnénk bizalommal imádkozni is:

„Jézus, emlékezz rám, Jézus, emlékezzél rá, emlékezzél mindenkire, akit szeretek!”

Akkor bizonyára mi is hallani fogjuk Jézus szavait: „Velem és szeretteiddel leszel a mennyben!”

Kedves Testvéreim! Ez a krisztusi szó válasz lehet kérdéseinkre és aggodalmainkra! Ámen

Templomunk búcsúja

2016. augusztus 20.

Dr. Jenei Gábor

Példabeszédét Gábor atya egy személyes történettel kezdte, ami újmiséskorában történt Lajosmizsén. Transzformátor meghibásodás miatt áram nélkül kellett elkezdni a misét, így nem volt harangszó, nem volt orgonaszó, nem volt világítás és hangosítás sem. Mintha nagypéntek lett volna. Ám mire a felajánlási részhez értek, minden visszajött. Kigyulladtak a fények, lett orgona és harangszó is. Jelképes dolog ez, hiszen életünkben is akkor jön el a világosság, ha felajánljuk magunkat Krisztusnak. Ezt minden szentmisében megtehetjük, minden felajánlásnál elmondhatjuk, sőt mondjuk el magunkban, Krisztusom, teljesen a tiéd akarok lenni! Akkor világosság fog bennünk gyűlni, és ha komolyan gondoljuk, akkor életünk végéig kitart.

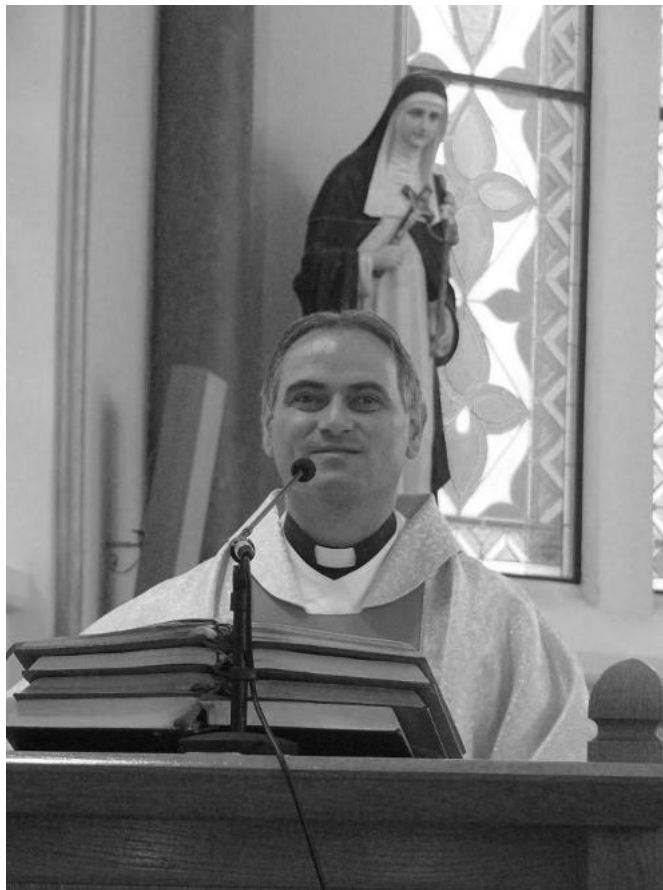
Szent István ugyanígy ajánlotta fel a koronát, az országot a Boldogságos Szűzanyának (melyet oltárképünk is ábrázol). Ebben a felajánlásban ezer év óta minden magyar ember benne van, benne vagyunk mi magunk is. Ezért is mondhatjuk, hogy Szent István legjellemzőbb vonása a felajánlás volt. Felajánlotta egy napját Krisztusnak, felajánlotta családtagjait, majd végül felajánlotta az egész országot, az egész nemzetet Égi Édesanyánknak rajta keresztül pedig a

Mennei Atyánknak, hogy Ők vigyázzanak ránk. A mai ünnepünk egyben felhívás is, hogy csatlakozzunk a Szent István-i örökséghez! Lépjünk mi is erre az útra, ajánljuk fel mindenünket, egész életünket, mindennapjainkat, benne gondjainkat, vágyainkat! Krisztusunk fogadd el jó cselekedeteinket, szándékainkat, hogy mi is hordozzuk és sugározzuk a világosságot!

Így lehetünk hasznos tagja nemzetünknek, helyi közösségünknek. Így építhetünk sziklára, amely azt jelenti, hogy bízunk abban, hogy hitünk kiállja az idők próbáját. Gondoljunk arra, hány római császár, vagy király, vagy ideológia, mint a kommunizmus, fasizmus támadta a katolikus hitet, de az sziklaként ellenállt, mert az evangélium, Krisztus Urunk tanítása adja az alapot.

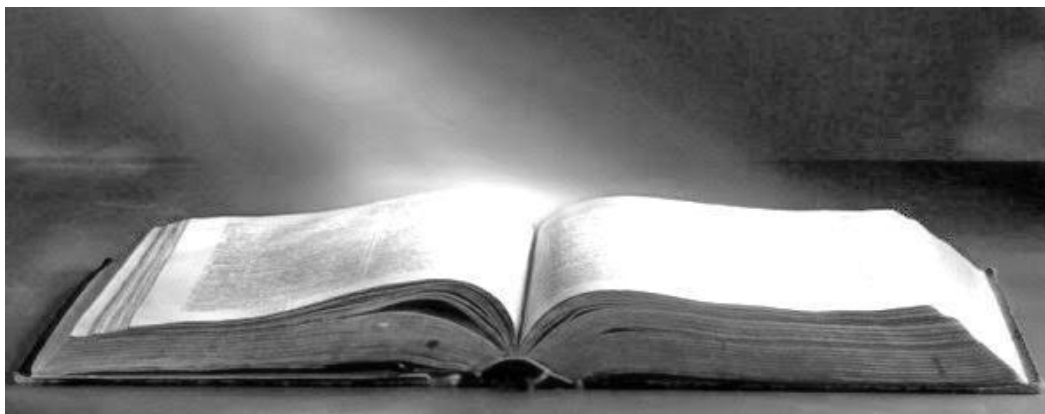
Ma a szabadelvű világ hullámai csapdossák ezt a sziklát, s próbálnak minket hívőket nevetségessé tenni. De az idő őket is próbára teszi, s majd szomorúan kell belátniuk, hogy amiben hittek, az nagy romhalmazzá vált, mert családjaik szétestek, életük rendezetlen, amiben hittek (vagyon, hatalom, élvezetek) mind értelmét veszítette. De akkor már késő lesz a felismerés, hogy csak maguknak éltek, hogy életüket elfelejtették felajánlani, hogy a szikla helyett a homokot választották.

Ezért törekedjünk értékközpontú emberekké válni, és a szikla értékét válasszuk! A mai kor érdeklődése helyett, próbáljunk meg önzetlenül segíteni, szeretetből, ingyen adni! Legyünk mi is fényforrások, világítsuk be környezetünket! Legyen Krisztus a mi vezetőnk, bölcsen merítsünk az Ő fényéből, eljutva ezzel az Örök Világosságba!

Lejegyezte: Kaldenekker Olivér

ELIGAZÍT, UTAT MUTAT, MINDENNAPI ERŐFORRÁSUNK – A BIBLIA

Szeptember 25-én lesz Szentírás vasárnapja. Ezen a napon fokozott figyelemmel és tisztelettel fordulunk a Szentírás felé. Sajátos ünnep ez, mert a 9 órai szentmisén a pap megáldja mindazok Bibliáját, akik elhozzák. Felnőttek, és gyerekek egyaránt.

Kollár Balázs plébános

A Biblia

A Biblia azoknak a könyveknek a gyűjteménye, amelyeket a zsidóság és a kereszténység Istentől sugalmazottnak és ennek okán szentnek fogad el, tehát a hit és az erkölcs területén általános mércének tekint. A Bibliát szent jellegéből adódóan Szentírásnak is nevezik.

A biblia szó az ógörög biblion többes számú – jelentése könyvek – szóból származik. A Bibliát gyakran egyszerűen „Írásnak”, „Írásoknak”, továbbá „Isten igéjének”, „Szentírásnak”, „Könyvek Könyvének” is hívják. Az „Isten igéje” elnevezés a Bibliából származik: Isten prófétákon keresztül közölt kinyilatkoztatásának megkülönböztető jelölésére szolgál. Lásd: Dániel könyve 9,2 ; János evangéliuma 17,17 ; Péter első levele 1,23. Eszerint tehát a Biblia Isten könyve az emberek számára.

A Biblia napja – Szentírásvasárnap

„ Ez az ünnep az új keletű a Katolikus Egyházban. A II. Vatikáni Zsinat alkalmával történt először, hogy a világ püspökei a Szent Péter bazilikában fő helyre tették, és fontosnak tartották a Biblia előtérbe helyezését. A zsinatban a főpapok új szellemű határozatot fogadtak el a Bibliáról, amely többek között felszólítja a katolikusokat, hogy rendszeresen olvassák a Szentírást.

A Vatikáni Zsinat rendelkezései nyomán született meg az új ünnep, a szentírásvasárnap, melyet szeptember utolsó vasárnapjára helyezték, tekintettel arra, hogy szeptember 30-án ünnepli az egyház a nagy bibliafordító, Szent Jeromos ünnepét.

Ezen a napon a katolikus közösségek a templomban kiemelt helyre teszik a Szentírást, és hódolnak Istennek azért, hogy a Bibliát a kezükbe kapták, mert ebből megismerhetik a Teremtő elképzeléseit és akaratát, a helyes erkölcsi értékeket és alapelveket, eligazítást és erőt meríthetnek belőle életük egész folyamán, és bizonyosságot arról, hogy az ember boldog örök életre kapott meghívást.”

/ Magyar Katolikus Püspöki Konferencia /

E jelentős naptól kezdve magam is kiemelt helyen tartom és kezelem Bibliámat, lehetővé téve ezzel is a rendszeres olvasást, útmutatónak családomban és önmagam számára.

Kaldenekker Ferenc

Köszönet a fülöpházi testvéreknek!

Régóta foglalkoztat a gondolat, hogyan köszönhetnénk meg mindazt a sok jót és értéket, melyet fülöpházi testvéreinktől kaptunk. Ezért úgy döntöttem, hogy helye van újságunkban egy köszönő cikknek is. Sokszor észre sem vesszük, hogy rajtunk kívül még mások is fáradoznak a jó ügy elérésében, szinte természetesnek vesszük, hogy ők is velünk vannak minden szentmisén, és osztoznak minden örömben és bánatunkban. Külön hála illeti őket, amiért oly kitartóan imádkoztak velünk Balázs atyánk gyógyulásáért. Abban a két hétben minden szentmisén ott voltak közöttünk. Kicsiny közösségről beszélünk, de annál értékesebbek ők, akár csak az evangéliumból ismert mustármag. Segítő imáikkal, jó szándékukkal éppen úgy hegyeket tudnak ők is megmozgatni.

Gondoljunk rájuk, mikor imádkozunk, kérjük Krisztus Urunk segítségét, hogy minden ügyes-bajos dolgaikban megsegítse őket. Adjon nekik jó egészséget, erőt és kitartást, hogy továbbra is hasznos tagjai legyenek közösségünknek! Sokasítsa meg őket az Úr, és terelje vissza a nyájába minden tévelygőt! Imáinkon túl pedig támogassuk őket azzal is, hogy gyakran ellátogatunk hozzájuk vasárnapi szentmisére, megerősítve ezzel is testvéri összetartozásunkat!

Kaldenekker Olivér

Máriaremetei zárándoklat

(2016 aug.26.)

Gyertyaszentelőkor, Petőfiszállás- Szentkútról hozzuk minden év elején a Szeretlángot, hogy az itteni imaközösség Kerekegyházát is bekapcsolja ebbe a nagyszerű, sok-sok kegyelmet kiesdő engesztelő mozgalomba. A Szeretláng néven elterjedt magán kinyilatkoztatást Erdő Péter bíboros néhány éve emelte országos méretű engeszteléssé. Az Úr Jézustól és a Szűzanyától kapott égi közlések fő célja és iránya a keresztény családok, s általuk a világ megmentése.

Ebben az évben a Máriaremetei kegytemplom kertjébe szervezték a III. Országos Szeretetláng találkozót, (III. Szeretetláng Fesztivál néven.) Jelmondatát a magán nyilvános közléseiből vett idézetből választották: „**Minden család egy kegyhely legyen**” címmel.

Kicsit megkésett szervezéssel, innen Kerekegyházáról is indult egy busznyai zarándok, elsősorban azok, akik gyakorló Szeretetlángosok. Kik is ők? Ők azok, akik minden csütörtök éjjel egy-egy órára vállalják a virrasztást, hogy így imádkozva engeszteljenek. Az Üdvözlégy **Mária... végén**, amit elmondanak, azzal zárják, hogy „Áraszt **Szeretetlángod kegyelmi hatását az egész világra...**” Nagyszerű kis közösség ez, akik engesztelésükkel otthonaikat teszik kegyhellyé.

A két-három ezres zarándokot GUIDO MARTINÁRI atya, a Szeretetláng Mozgalom lelki vezetője köszöntötte, majd **Bocsa József piarista atya** a „ Nemzedékek közti gyógyulásról a családban” címmel tartott rendkívül érdekes előadást. Kiemelte, hogy a családjainkban tapasztalható negatív örökségektől, milyen eszközökkel szabadulhatunk meg.

A Kemenes Gábor nagykovácsi plébános által bemutatott szentmisén az Ördögűzők Nemzetközi Szövetségének elnöke **Francesco Bamonte** mondott szentbeszédet. Elmondta többek között, hogy életünk Szűzanyának történő felajánlásával nemcsak magunkat, de másokat is megmenthetünk a sátán befolyásától és hatalmától. Megtudtuk tőle, hogy miként jött el a gonosz a világba és miként akarja megszerezni magának az emberiséget? Olyan vallás felé tereli a világot, amely nem az Istenre irányul, hanem az ember magát teszi istenné! Jézus és a Szűzanya győzelme azonban nem kétséges, mert Isten szeretetének lángja elvakítja, tehetetlenné teszi a sátánt. **Dr. Csókai András** agysebész professzor tanúságtételében kiemelte a hitünknek: értelem az akarat és érzelem hármását. A mai ember egyik nagy problémája, hogy hiányzik hitünkéből az érzelem! Találkozó az Eucharist ének és zenekar közreműködésével zenés szentségimádással végződött.

Záró gondolatként Kindelmann Győző nemzetközi koordinátor szavait idézem. „Bár a magyar nép kiszabadult a kommunista ideológia rabságából, de ne higgyük, hogy a szabadelvű, nyugati jobb, sőt rosszabb, amit azóta már meg is tapasztaltunk.” Ezért van szükség a Szeretetláng Mozgalomra: mert az életünk odaajándékozásával képessé tesz bennünket az anyagi világ urával szembeni harcra. Nagyon nagy a tét, mert egyre felszínesebben vagyunk vallásosak, pontosabban mind kevésbé bízunk és hagyatkozunk a Szeretetlángot jelentő Jézus Krisztusra!

Elhallgatott történelem, a kommunizmus áldozatai

(Kegyeleti zárándoklat Kárpátaljára és Hortobágyra)

Újságunkban nem gyakran fordul elő, hogy a múlt század kommunista diktatúrájának valamilyen vonatkozásával foglalkozunk. Most okulásul még is két írást is közlünk.

A Kárpátaljai zárándoklat újságba tételének apropóját az adja, hogy utunk végén, Beregszászon Dr. Bábel Balázs érsek úrral találkozott a csoport. A beregszászi római katolikus templom búcsúja a Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén van, itt tartott búcsúi szentmisét az érsek úr. Szentbeszédében beszélt a gonosz lélek térhódításáról, az Istent kizáró világunkról és Ukrajna jelenkori történéseiről. Elmondta, hogy ahol nincs az Isten, ott van a pokol. Az a pokol, amit nem az Isten teremtett, illetve hozott létre, hanem a bűn, az ellenszegülés. Beszélt továbbá a bűn okozta szenvedésről, arról a szenvedésről, fájdalomról, ami kijutott az itt élő embereknek is. Részletesen kifejtette a szenvedés megélésének különböző lehetőségeit. Buzdított a hit melletti kitartásra, az engesztelésre és a becsületes keresztény életre.

A kegyeleti zárándoklatunk és főhajtásunk Szolyván kezdődött. Málenkij robot (rövid, kis munka) címen 1944-46 között harmincezer embert hurcoltak kényszermunkatáborba. Elsősorban a magyarok által lakott területek férfi lakosait. A harmincezer emberből tízezer sohasem tért haza. Így lett a szovjet megtorlás és a sztálini terror áldozatainak legismertebb emlékhelye. A diktatúra áldozatainak emlékére koszorúzással egybekötött megemlékezést tartottunk. Útközben a kárpátaljai felekezetekről az itt lakók vallási hovatartozásról hallgatunk előadást. Megemlékeztünk az egyházüldözésekről is, amely kiemelten sújtotta a görög katolikusokat. (Romzsa Tódor püspök)

Koszorúkat helyeztünk el, felidézve a szörnyűségek idejét és módját: Körösmezőn a katonai temetőbe, Beregszászon, Ungváron, Benén, Viskén a deportáltak emlékhelyein.

Kárpátaljáról hazafelé az út témájához kapcsolódva úti célunk Hortobágy lett. A mai Hortobágyi Nemzeti Park területén 12 kényszermunkatábor működött. Tízezer családot telepítettek ide ki a szovjet Gulág-rendszer mintájára létrehozott táborokba. Tedej, Ebes emlékhelyei után Hortobágyon az emlékkeresztnél fejeztük be a megemlékezést. A zarándok csoportunk egyik tagja, mint fiatal cserkész, családjával részese volt ennek a kitelepítésnek. Első kézből értesülhettünk az itteni életről. Azon túl, hogy korábban vajmi keveset hallottunk a hortobágyi kitelepítésekről, sikerült a tetteseknek és utódaiknak elhallgatni az itt történt eseményeket.

Lelkileg megrázó, de Isten könyörületében bízó tanúságos zarándoklatnak mondhatjuk ezt az utunkat is. Túl könnyen felejtünk! A felejtés ugyan Isten ajándéka, de a tanúságokat a velünk együtt élő tetteseket illene emlékezetünkben tartani! A megbocsátás keresztényi erény a nem emlékezés vétek, a feledékenység lehet emberi fegyelmezetlenség, vagy megalkuvás, kivéve az időskori állapotot. Halottak napján az elhunyt hozzátartozóinknak is ez lehet a véleménye?!

Házass Hétvégés lelki nap

„Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk.” Írta Márai Sándor

Lázass előkészület után október 22-én reggel gyülekeztek a párok és az atyák a Szent Imre Otthonban. A programot szentmisével kezdtük, Szabó Józsi atya prédikációjával szépen ráhangolt minket az együttlétre. Sikertült kiszakadni a hétköznapiokból és egy kicsit befelé a párnk és Isten felé figyelni.

Az első témafelvetést Jenei Gábor atya és S Nagy Judit –Attila páros tette Lk. 17,11-19 alapján: Jézus és a 10 leprás történetére építve.

A következő kérdésekre kerestük a választ:

Mit jelent számomra a szolgálat? Szolgálatnak élem-e meg a közösségben megélt feladataimat?

Jelenlegi életemben miért vagyok hálás a Jóistennek?

Jelenlegi életemben miért vagyok hálás az embertársaimnak?

Miért vagyok hálás most a páromnak?

A téma folytatásában Ruskó Norbert atyával a hit és a kötelesség szent kapcsolatát elemeztük. A bibliai alapot Lk. 17,5-10 és Lk. 10, 38-42 adta. Mária és Márta példázatán keresztül megfigyelhettük, hogyan lesz a kötelességből szolgálat.

Mindeközben hálát adtunk S Nagy Attila és Judit régiófelelősi szolgálatáért és meghívta a közösség új régiófelelősnek Szél Lacit és Marikát. A találkozók mélységét a bevezetőkből elhangzó személyes életpéldák, és a párok megosztásai adták. Megállapítottuk, hogy a vadlibákról szóló humoros történet nagyon komoly megszívlelendő tanácsokat ad.

Keresztyén lecke öt pontban a kanadai vadlibáktól

Tény: A vadlibák csoportosan, V-alakban szállnak. Repülés közben mozgatják szárnyukat, a levegő felhajtóereje fenntartja a következő libákat. Így lehetséges, hogy 71 százalékkal hosszabb távolságot tudnak megtenni, mint ha csak egyetlen pár repülne együtt.

Lecke: Ha egymást segítve dolgozunk, s közösségi szellemben végezzük a munkát, sokkal gyorsabban és könnyebben érjük el a célt.

Tény: Ha egy vadliba kirepül a sorból és egyedül próbál célhoz érni, azonnal lelassul, mert nem segíti őt többé a levegő emelő hatása, amelyet a többi vadliba szárnycsapásai biztosítanak számára. Így gyorsan visszarepül a sorba, hogy repülése könnyebbé váljon a társai erőfeszítése által.

Lecke: Ha van annyi eszünk, mint egy kanadai vadlibának, akkor együtt dolgozunk a közösséggel, a közös cél érdekében.

Tény: Amikor a vezető vadliba elfárad, egy másik veszi át a helyét az élen.

Lecke: A közösségben el kell fogadnunk egymásrautaltságunkat, s a megfelelő pillanatban átadni vagy átvenni a munkát, épp úgy, mint a vezetést.

Tény: Repülés közben a hátsó vadlibák hangosan gágognak, hogy az elsőket erőfeszítéseikben biztassák.

Lecke: A közösség nem létezhet a szurkolók nélkül, és fontos, hogy a gágogás biztató legyen.

Tény: Ha egy vadliba megbetegszik, két társa leszáll vele, s addig együtt maradnak, amíg meggyógyul vagy elpusztul. A libák ezután visszatérnek a saját közösségükhöz, vagy hármásban, vagy már csak kettesben, olykor egy másik közösséggel repülnek, míg el nem érik a sajátjukat.

Lecke: Ha annyi együttérzés van bennünk, mint a vadlibákban, átsegíthetjük egymást a nehéz időkön, ahogyan ők teszik.

Hálát adunk ezért a szép tartalmas napért, köszönjük, hogy mi is a közösséghez tartozhatunk.

Halák Feri és Elza

In memoriam

Minden közösségnek erkölcsi kötelessége, hogy tagjai ismerjék a köztük élt és értük a vészterhes időkben is bátran cselekvő embertársaikat. Fejet kell hajtanunk azok előtt, akik vállalták az áldozatot nemzetünkért, hazánkért, egyházunkért. Hálátel szívvel köszönjük, hogy Reményik Sándor szavait idézve, nem hagyták a templomot s az iskolát.

DR. SZOBONYA ZOLTÁN EMLÉKLAP JAVASLAT

Javaslatot tevő személy: Szalai József

Díjra javasolt személy: Néhai Vári Ferenc plébános

Születési neve: Vári Ferenc

Lakcíme: Kerekegyháza Római Katolikus Plébánia / 1943-tól 1948-ig

Anyja neve: Sági Mária

Születési helye, ideje: Csongrád, 1902. november 17.

Foglalkozása: Aranymisés plébános, püspöki tanácsos

Munkahelye: Kerekegyháza Római Katolikus Plébánia Hivatal / 1943-tól 1948-ig

Eddig kapott kitüntetései: Nem ismertek

INDOKOLÁS:

Vári Ferencet, 1926. augusztus 20-án szentelték pappá. 1943. augusztus 1-én, Pétery József Püspök Úr, Kerekegyháza nevezte ki plébánosnak. 1948. június 17-én az egyházi iskoláink államosításához kötődő, koncepciók kirakatper kapcsán, a Kecskeméti ÁVÓ letartóztatta. 1948. június 18-án történt kihallgatása során meztelenre vetkőztették, leguggoltatták, és így rugdosták csizmával a veséit, kisagyát, majd üres kihallgatási jegyzőkönyvet írtak vele alá. A kihallgatási jegyzőkönyvébe, beépítették a „B” egyének által megfogalmazott „koholt” vádakot ügyesen, mintha mindent beismert volna. Jancsó Imre kecskeméti káplán, a „Keresztény Élet” hasábjain megírta, visszaemlékezéseiben beszél arról, hogy Vári Ferenc kerekegyházi plébános nevében, a Kecskeméti ÁVÓ, véres ingeket küldözgetett ki cserére, a kerekegyházi plébániára. 1948. október 30-án a Kecskemétre kihelyezett, Budapesti Népbíróság külön tanácsa, Vári Ferencet, az 1946: VII.tc.2.§.b. ütköző folytatólagosan elkövetett „izgatás” bűntettében 3 évi börtönre, mint főbüntetésre, 10 évi politikai jogainak felfüggesztésére, és fellelhető vagyonának ¼ részének elkobzására, mint mellékbüntetésre ítélte. A Népbíróságok Országos Tanácsa, 1949. október 4-én az elsőfokú ítéletet (a 3 évi börtönbüntetést) megsemmisítette, és ezúttal 2 évi börtönre, mint főbüntetésre ítélte. Vári Ferenc 1950. július 4-én szabadult a Váci fegyházból, az Államvédelmi Hatóság – még aznap internáltatta a Kistarcsai Internálótáborba – „szabadonléte államvédelmi szempontból nem kívánatos” záradékkal. Vári Ferenc, 1953. szeptember 10-én szabadult a Kistarcsai Internálótáborból. Szabadulásakor megrokkant egészségi állapotban, testileg megtört, de lélekben töretlen hittel és lelkiismerettel folytatta lekipásztori tevékenységét, a Jézus Szent Szíve templomban Szentesen, az 1976. március 10-én bekövetkezett haláláig.

A kirakatper ártatlan szenvedőalanyainak elkötelezettsége, a szabadságért, a demokráciáért tett áldozatvállalása, a megaláztatással, a sok-sok szenvedéssel járó kínos életútja, megfelel a „dr. Szobonya Zoltán Emléklap” odaítélés feltételeinek, és méltóak az elismerésre, az emlékezésre, a megbecsülésre.

Dr. Szobonya Zoltán posztumusz emléklapot kaptak az alábbi kerekegyházi kötődésű személyek: Vári Ferenc, Néhai Dr. Móczár Antal, Néhai Puchardt Győző, Néhai Solymos Imre, Néhai Herpay Kálmán, Néhai Dr. André János, Néhai Szirtes János, Néhai Horváth Mária, Néhai Mikics Rozália, Néhai Székely Emma.

Isten az Egyházat a történelem szövetébe ágyazta. Gyakran átélt vérzivataros időkben is zászlóshajóként ment előre, így hát kiáltani szabad segítségért Istenhez, de imáinkban kitartónak kell lennünk. Tudnunk kell, velünk van, együtt szenvedett ott, akkor 1956-ban is a magyar néppel. Csak rajtunk múlik, hogy a kivírt szabadsággal hogyan élünk.

Összeállította Szalai József kutatómunkája alapján Kelemenné Bán Mária.

Betegápoló Irgalmas rend és a Szeretet Misszionáriusainak rendje (Teréz anya nővérei)

Az Irgalmasság éve, (amely 2016. december 8.-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén vette kezdetét a Szent Péter bazilika kapujának megnyitásával, és ez év 2016. november 20.-án, Krisztus Király ünnepén zárul), és Teréz anya szenté avatása (2016. szeptember 4.) is arra kötelez bennünket, hogy a rendekről szóló ismertetőnk ez alkalomból a Betegápoló Irgalmas rendről és a Szeretet Misszionáriusainak rendjéről adjon rövid információt.

Betegápoló Irgalmas rend

Betegápoló Irgalmas rend Spanyolországból ered, Istenes Szent János örökségéért, aki Portugáliában született 1495. március 8.-án és 1550. március 8.-án 55 évesen, halt meg. Regényes élettörténete a szentek sorában olvasható. A keresztény szellemiségű gyógyítás napja világszerte március 8-a, Istenes Szent János emléknapja. Ma a rend a világban, így Magyarországon is egészségügyi és szociális intézményeket működtet, és irgalmas szolgálatot nyújt a rászorulóknak. Jézus a legfőbb gyógyító, irgalmas szívvel segített testi és lelki betegségektől szenvedő embertársain. Istenes Szent Jánost a rend alapítóját is ez a tűz lobbantotta lángra, és hallgatva Krisztus, hívó szavára, életét a szenvedőknek ajánlotta. Az irgalmas rendiek sajátos fogadalma, a mai világban is a szegényeket és a betegeket szolgálják.

A Betegápoló Irgalmasrend pápai jogú férfi szerzetesrend, keresztény testvérek szerzetesi ima- és életközössége. Küldetésük a felebaráti szeretet gyakorlásán, Isten személyes hívásán alapul. Létük egészével akarják Jézus Krisztust és az Egyházat szolgálni. A szolgálat elsődleges célja az irgalmas Istenről szóló tanítás továbbadása, s ettől az Örömhírtől indítatva a rászoruló embertársak, s a legkilátástalanabb helyzetűek testi és lelki fájdalmainak enyhítése. A Betegápoló Irgalmas rend 51 országban 236 szerzetesközösséggel van jelen, 1177 irgalmasrendi testvér tartozik soraiba. Összesen közel 300 gyógyító-ápoló intézményben, 40000 munkatárssal és 7533 önkéntes segítővel állnak a betegek és a szegények szolgálatában. A szerzetes testvérek képzettségeiknek megfelelő munkahelyeken, ápolóként, terapeutaként, lelkigondozóként, orvosként, gyógyszerészként a rend saját egészségügyi és szociális intézményeiben dolgoznak. Nagymagyarországon a rend legrégebbi intézménye az 1650-ben alapított szepesváraljai kórház. Később újabb kórházak és gyógyszertárak létesültek Pozsonyban, Egerben, Temesváron, Pápán, Kismartonban, Nagyváradon, Zágrábban, Pécsen, Szokolcán, Vácot, Budán és Szatmárnémetiben. Magyarországon a rendszerváltás csak elvileg adott lehetőséget az eredeti tulajdonjog visszaállítására. A rend ma a budai, pécsi, és a váci kórházakat, valamint az érdi idősek otthonát működteti. A mára felújított Budán található törökfürdő is a rend kezelésében áll.

A Betegápoló Irgalmasrend magyarországi vezetője Kozma Imre Atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke. A rend jelmondata jegyében- „Kapunk tárva, a szívünk még inkább” – a Budai, a Pécsi és a Váci Irgalmasrendi Kórház fogadja a betegeket. „

Van e nagyobb lehetőség a szegénynek, a betegnek az irgalmasok ajándékánál, akik Istenes Szent János példájára irgalmas szeretettel szolgálnak? Szeretettel, amely kiszolgáltatja magát, irgalommal, amely védeltséget is garantál” – fogalmaz Kozma Imre atya.

Az Irgalmasrend címere a gránátalma és a kereszt. Eredete és jelentése összetett. A gránátalma Granada címere, jelképe. A városé, ahol Istenes Szent János működött, s amely egyben az irgalmasok rendjének származási helye. A gránátalma finom, jóízű gyümölcs, amely éretten kinyílik, így láthatók lesznek piros, ehető vitaminban gazdag magvai. Már az ókorban is az isteni és emberi szeretetet szimbolizálta. Az Irgalmasrend címerében a gránátalma és a kereszt a segélykeresők felé való nyitottságot jelenti. Az Énekek Énekében a gránátalma virágzása a boldogság előképe. A rend szimbóluma így az irgalmasrendi karizma gyümölcsözöségét is jelenti: jótévő szolgálat, mely áldásaiban megsokszorozódik a világban.

A Szeretet Misszionáriusainak rendje (Teréz Anya Nővérei)

Egyházi státusza, pápai jogú női szerzetes intézmény. A közösség hivatása: szegények szolgálata. A Szeretet Misszionáriusai rendet Teréz Anya (Agnes Gonxha Bojaxhiu Loretto Rendi nővér) alapította, amelyet 1950. október 7-én hagyott jóvá a Szentszék. A Rendi központ az indiai Kalkuttában van. A rend célkitűzése a fogadalom negyedik pontja értelmében a szegények legszegényebbeinek szolgálata (fizikai és lelki szegények, az éhezők és szomjazók, ruhátlanok és hajléktalanok, betegek: leprások, szenvedélybetegek, elhagyottak, kitalítottak, szeretethiányban szenvedők, akiket az abortusz és az eutanázia veszélye fenyeget stb.). Az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit gyakorolják, hogy Jézus szeretetszomját - amelyet a lelkek iránt érez - csillapítani tudják Szűz Mária segítségével. A rend mottója: Jézusért tesszük.

Magyarországon 1989. június 16-án telepedtek le az első nővérek Érd-parkvárosban egy üres plébániaépületben. Onnan jártak be naponta Budapestre, s kezdték a családokat, elhagyottakat látogatni plébániáról kapott címek alapján. Következő lépcsőfok a budapesti IX. kerületben levő Bokréta utcai ruharaktár és ruhaosztás beindítása volt. A begyűjtött ruhaneműt a rászorulókhöz juttatták el. Amikor a budapesti VIII. kerületben levő Tömő utcában 1990-ben felépült a konyha 100 személyes ebédlővel, megkezdtek az ebédosztást napi 250-300 személy részére. Ezek után kétfelé vált a magyarországi rend tevékenysége, Érden anyaotthont nyitottak, ahol átmeneti elhelyezést nyújtanak hajléktalan anyák és gyermekeik részére. A világon kb. 5000 nővér dolgozik kb. 650 házban.

1950 októberében Teréz anya megkapta a pápai jóváhagyást az új szerzetesrend alapítására. Hitvallásuk: "Szerzetesek vagyunk. A nap huszonnégy órájában Jézus Krisztust szolgáljuk." A Szeretet Misszionáriusai rend hivatása Teréz anya szavaival: „hogy segítse az éhes, ruhátlan, hajléktalan, béna, vak, leprás embereket, az olyanokat, akik nemkívánatosak, nem szeretettek, kitalítottak a társadalomból és mindenki elkerüli őket”. Az indiai kormány támogatásával egy elhagyott hindu templomot alakítottak át a szegény, magatehetetlen emberek otthonává.

Nem sokkal később újabb otthonokat nyitottak a leprások és az árvák számára. A rend egyre több hívet és támogatót talált céljai számára, és az 1960-as években sorra nyitotta az otthonokat szerte Indiában. 1965-ben VI. Pál pápa engedélyezte, hogy a rend más országokra is kiterjessze tevékenységét. Létszámuk rohamos gyorsasággal növekedett, és új otthonok nyíltak szerte a világon. Az első Indián kívüli otthont Venezuelában nyitották, majd Róma, Tanzánia következett. Sorra nyíltak az otthonok Ázsiában, Afrikában, Európában, és megnyílt az első misszionárius ház az Egyesült Államokban, New Yorkban is.

Néhány idézet Teréz Anya mondásaiból.

Nem az számít, hogy mennyit adunk, hanem hogy mekkora szeretete fektetünk az adásba.

Mindannyiunknak egy élete van! Miért nehezítjük meg egymásnak?

Legyetek hűek a kis dolgokban, mert azokban rejlik erőtök.

Az élet szépség, csodáld meg!

Béke egy mosollyal kezdődik, stb.

Irgalmasság szókereső

T	J	M	É	Z	U	T	E	T	E	R	E	Z	S	M
I	M	Á	D	K	O	Z	N	I	S	M	S	O	E	N
Z	D	T	J	Ő	T	E	M	E	T	A	Ö	N	☺	I
E	S	É	B	L	Z	E	R	E	A	E	N	S	S	N
N	É	T	E	É	K	I	D	E	N	Y	Ű	T	I	T
N	G	Y	M	Á	K	E	N	I	Í	S	B	A	R	E
É	J	U	H	O	K	E	T	T	T	É	H	N	G	M
G	A	M	O	E	I	N	T	Ű	A	A	É	Á	A	E
Y	T	E	L	É	T	Í	N	R	N	G	L	C	L	T
S	Z	E	T	E	R	E	T	N	I	K	O	S	O	K
T	S	H	A	L	O	T	T	I	E	L	E	T	M	K
C	T	I	K	T	E	K	T	A	Z	O	H	R	Á	K
E	T	I	N	D	A	T	S	Á	L	L	Á	Z	S	L

Keress meg az elrejtett szavakat, majd olvasd össze a megmaradt betűket!

Ha ügyesen dolgoztál megtudod mi a jézusi szeretet kulcsa!

kosok, ítélet, tizennégy, halott, tanítani, irgalom, élők, cselekedet, látogatni, béke, szállást adni, imádkozni, menny, kárhozat, holtak, Máté, juhok, túrni, szeretet, ital, temetni, tanács, temető, bűnös, hét

Bibliaáldás

Hittan órán Csilla néni elmondta, hogy a következő misére vigyük el a Bibliánkat, mert a pap bácsi megáldja. Úgy is lett, vasárnap reggel felsorakoztunk az oltár elé, és elénekeltük: Ó Uram a Te Igéd lámpás, utamon ez a fényforrás éneket. Ezután a pap bácsi szenteltvízzel megáldotta mindenki Bibliáját, és én nagyon örültem.

Zsikla Bendegúz 4.a

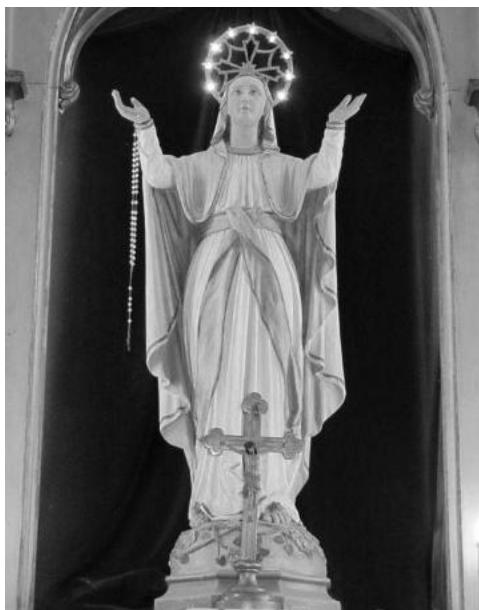

Ave Maria

Zsenge gyermekkorom emléke, még ma, 60 év multán is elevenen él bennem. Ez akkor történt, amikor nemzetünk élet-halál harcát vívta a Góliáttal szemben a szabadságért. A tőlünk távol lévő, súlyos betegségből gyógyuló testvérem teljes gyógyulásáért imádkoztunk. Az asztalon gyertyafény világított meg egy régóta jól ismert képet. Alatta a felirat: „Madonna delle Lacrime Siracusa.” A Madonna szemében különösen csillogó, ragyogó könnycsepp ült. Korábban édesanyám sokat beszélt arról, hogy bátran kérjük a Szűzanya segítségét, hiszen ő mindig velünk van, közbenjár értünk Szent Fiánál. Talán ezért is volt, hogy olyan elevennek éreztem közelségét. Velünk van, értünk is könnyezik! Még sokáig maradtunk csendben, néztem a könnycseppet. Ez a lelki találkozás, úgy érzem, további életemben is sokat segített, mély hatással volt rám. A rádió vontatott, monoton zenét sugárzott, szinte egész napon át. A számomra akkor még ismeretlen zene Beethoven Egmont nyitánya volt. A különféle üzenetek között egyszer csak ezt halljuk: „A röjtökmuzsaji gyerekek-akik közt testvérem is ott volt-, jól vannak.” Boldogan öleljük egymást, majd hálaima zeng ajkunkról.

BM

Kegyelem osztó anya

Naponta így köszöntjük: Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes! Akik szeretik Máriát, ne csak kérjenek, hanem boldognak hirdessék rendszeresen! Szűzanyánk szereti Isten népét és kéréseit közvetíti Szent Fiához.

Megtapasztalhatjuk Mária segítségét, vigasztalását, és ezt köszönjük is meg nap, mint nap. Akinek idegen a Mária tisztelet, elmélkedjen Jézus szívének kérésére: „Te vagy, akit szívem keres”! A Mennyei Atya azt akarta, hogy Mária legyen a Menny Királynéja, a mi menedékünk. Jézus, Anyját nekünk ajándékozta, minket pedig Máriának, mert Ő vezet el Szent Fiához. Szűzanyánk, Mária megtanít a kitartásra, imáinkban kitartani, mert gyümölcseit megtapasztalhatjuk életünkben.

Megfáradt utjainkon segítséget, gyógyulást, reményt várunk Isten anyjától, Máriától. Rózsafüzér Királynője könnyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk imáinkkal és énekeinkkel!

BM

Szívügyem, Mária

Égi édesanyám Szűz Mária.

Földi édesanyám az ő nevét kapta.

Én is ezt a nevet kaptam a keresztségben.

Édesanyám leány korában a kunpusztai templom oltárdíszítője volt.

Ő tanított meg a Szűz Anya tiszteletére.

Ő tanította meg velem a rózsafüzér imádkozását.

Még ma is a fülemben cseng, amikor nehézségek idején bátorított: - Ave Mária! Mondd mindig ezt! Fordulj Máriához!

Sokszor térdeltem gyermekkoromban édesanyám mellett a májusi litániákon!

Az ő példájának köszönhetem, hogy amikor a halálos ágya mellett ültem a kórházban, egy pillanatig sem kellett azon gondolkodnom, hogy most akkor mit is imádkozzak, mert elővettem azt a rózsafüzért amit neki hoztam.

Nagy kegyelem volt, hogy ott lehettem a halála pillanatában!

BM

”Beteg valamelyiktek?”

„Hívassa el az Egyház elöljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer.” (Jak 5,14-15)

Napjainkban tipikus jelenség lett a keresztény hit ellenében, mások "érzékenységre" hivatkozni: például, ne hívjunk papot a haldoklóhoz, mert ez sértené a nem-hívó rokonok érzékenységét. "ÉN vagyok az út, az igazság és az élet"! Ha különböző vélemények alakulnak ki erről az igazságról, akkor ugyanúgy érvelnünk kell, mint bármely más esetben.

Betegek szentsége - összefoglalva

Nos, akkor nézzük végig – párbeszédese formában – milyen kifogások és tévedések, illetve kérdések merülnek fel a betegek szentségével kapcsolatban.

A betegek szentsége az utolsó kenet.

Régebben nevezték így. Félreértésekre, tévedésekre adott okot, most inkább betegek szentségének hívjuk.

Aki a betegek szentségét megkapja, hamarosan meghal.

Ez talán a leggyakoribb babonás hülyeség, amit az emberek gondolnak. A betegek szentsége a GYÓGYULÁS szentsége, a testi is lehet, de lelkileg mindenképpen megerősít. **A betegek szentségétől senki sem hal meg, hanem megerősödik.** Ha pedig a *beteg* meghal, az a betegség következménye. Nem a halál a legnagyobb baj, hanem az elkárhozás; a betegek szentsége segít, hogy – amennyiben az Úristen az illetőt Magához szólítaná – méltóan távozzon, és üdvözljön. A betegek szentsége biztos kegyelmet ad az illetőnek, megerősíti, hogy kibírja a nehézségeket, akár közel van már a nagy találkozás Istennel, akár távol. A megerősítésre pedig szükségünk van.

Nem hívok papot, nem akarom a beteget megijeszteni!

Ugyan, mitől ijedne meg? A látogatóknak általában örülni szoktak (jobb helyeken). Elvégezheti a szentgyónását és szentáldozását is, amire MINDENKINEK szüksége van. Az Anyaszentegyház parancsa: „Évente gyónjál, és legalább a húsvéti időben áldozzál!” Ez vonatkozik MINDENKIRE, aki már volt elsőáldozó. (Miféle keresztény az, aki évekig meg évtizedekig nem gyónik, és nem áldozik?! A helyesen gondolkodó katolikusnak ezt nem kell mondani, ő tudja, hogy szükségünk van a kegyelemre, gyakran és buzgón járul a szentségekhez.) Illetve leírom még egyszer: a betegek szentsége MEGERŐSÍT!

Ki kaphatja meg a betegek szentségét?

Súlyos beteg, akár idős, akár fiatal. Komolyabb műtét előtt is fel lehet venni. Illetve, aki teljesen egészségesnek érzi magát, de már elmúlt 60 éves, évente egyszer felveheti, hiszen az idősebb kor már együtt jár bizonyos nehézségekkel.

Hányszor lehet a betegek szentségét felvenni? Természetesen többször is életünk folyamán. Sőt, ugyanabban a betegségben is fel lehet venni még egyszer, ha súlyosabbra fordul. Nagyon sokan meggyógyultak már a betegek szentségétől.

Mikor kell papot hívni a beteghez?

Aki helyesen gondolkodik, a betegségben maga kéri, hogy a pap látogassa meg. Súlyos betegségben fontos papot hívni, haldoklóhoz AZONNAL! Fontos: a beteg lelki ellátását nem szabad húzni, halogatni, nehogy késő legyen! A lélek üdvösségénél nincs fontosabb!

Megkaphatja a betegek szentségét valaki, ha már eszméletlen?

Igen. Ha megvolt a szándéka korábban, hogy részesülni akar benne, akkor, még ha eszméletlen is, érvényes. A kegyelmet Isten adja, Ő tudja, hogy illetőnek milyen a szándéka, volt-e egyáltalán.

Halott megkaphatja-e a betegek szentségét?

Nem. A halál pillanatában az érdemszerzés lezárul, és minden eldőlt. Ha kétséges, hogy az illető meghalt-e, feltételeesen megkaphatja (hiszen Isten tudja, él-e még). De borzalom, amikor a hozzátartozók babonás hülyeségből húzzák, halogatják a pap hívását, és az illető meghal, mielőtt gyónhatna, és megkaphatná a betegek szentségét. – *Kallós Péter*

Gondolatok a betegek szentségéről

Szent Jakab apostol levelében ezt olvashatjuk: *”Beteg valaki közületek? Hívassa el az egyház papjait, azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg őt olajjal az Úr nevében!*

A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, és az Úr megkönnyebbíti őt, ha pedig bűnökben van, bocsánatot nyer.” (Jak. 5,14-16). Ebből a Szentírási részből is kitűnik, hogy az Egyház sohasem úgy képzelte el a betegek kenetében részesedett beteget, hogy ott rögtön, vagy legalább pár nap múlva meg kell halnia. Szent Jakab világosan ír arról, hogy imádkoznak érte, bocsánatot nyer bűne és meggyógyulhat.

Miért is lett utolsó kenet a neve? A IV. századtól az egyházban nagyon sokan, mivel nem tudták, talán nem is akarták, igazán vállalni a keresztény hittel a teljes keresztény életet, csak a halálos ágyukon keresztelkedtek meg (ld. Nagy Konstantin császár), mert akkor már nem kellett félniük, hogy újabb bűnöket követnek el. Ekkor a keresztséggel együtt a betegek kenetét is kiszolgáltatták a már tényleges haldoklónak, aki azután meg is halt.

A II. Vatikáni Zsinat – nagyon helyesen – visszaállította ennek a szentségnek igazi jelentőségét: erősítse meg e szentség, a beteget, vagy az idős embert a betegség, a szenvedés elfogadásában! Isten e szentség által adjon neki a kereszthordozáshoz türelmet és kegyelmet. Azt is le kell írunk, hogy nem egy beteg volt már úgy, hogy igen súlyos állapotban vette fel e szentséget, és Isten kegyelméből, e szentség erejéből meggyógyulva tért haza családjához.

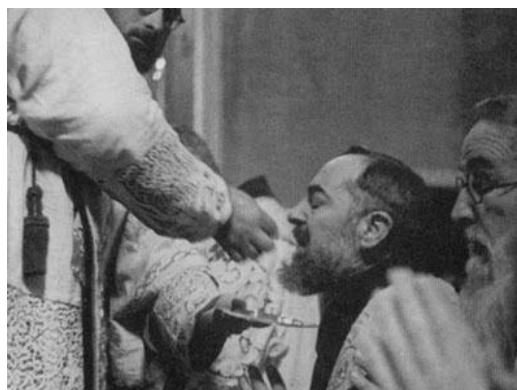
Uram, Jézus, aki oly sokat szenvedtél értünk a keresztfán, adj erőt nekem is szenvedéseim elviselésére. Uram, Jézus, aki a keresztfán mennyei Atyádnak ajánlottad magadat, add, hogy én is csak őbenne bízzam és szent akaratra hagyatkozzam! Uram, Jézus, aki a bűnös kiengesztelésére haltál meg a kereszten, részesíts engem a te megbocsátó irgalmadban. Ámen.

(Betegellátó könyv)

A nyelvre áldozás helyes módja

Remélem, hogy ezek a javaslatok segítenek a nyelvre áldozás helyes módjának kialakításában.

- 1) Függetlenül attól, hogyan áldozunk, fogadjuk a Szentostyát tisztelettel és alázattal, a kegyelem állapotában és megfelelő módon.
- 2) Mint a Szentáldozás esetén bármikor, ha a pap vagy áldoztató azt mondja, "Krisztus teste", válaszoljunk, hogy "Ámen."
- 3) Ezután emelt fővel, vagy a fejet enyhén hátra hajtva nyissuk nagyra a száját és nyújtsuk ki a nyelvünket.
- 4) Várjuk meg, amíg a Szentostyát biztonságosan el nem helyezik a nyelven, csak ekkor húzzuk azt vissza és csukjuk be a száját.
- 5) Az áldoztató képtelen arra, hogy egy mozgó célt "eltaláljon" az ostyával.

Forrás: gloria.tv

Betegek imája

Jóságos Istenem, a betegekért könyörgünk Hozzád. Gyógyulást, vagy legalább enyhülést kérünk számukra, fájdalmaik elviseléséhez. Ők most ezt a legfontosabbnak látják, érzik.

Te, Uram, kérünk, sugald szívünkbe ezeket a szavakat: „a legfontosabb az, hogy a lelked ne legyen beteg!”

Uram, legyen meg a Te akaratod! Ha Te akarod, meggyógyíthatod őket. Ha a Te szent akaratod az, hogy tovább viseljék a keresztjüket, akkor kérünk Téged, adj nekik erőt is hozzá.

Védelmezd a betegeket és enyhítsd fájdalmaikat. Teljesedjen be rajtuk a Te szent akaratod. Segítsd őket kegyelmeddel, hogy türelmesen vigyék keresztjüket.

Kérlek Téged mi magunkért is, akik értük imádkozunk. Tisztítsd meg szívünket, hogy imáink méltók legyenek a meghallgatásra, és a mi könyörgéseinkért áraszd rájuk szent kegyelmedet.

Ámen

Az apa nélkülözhetetlen jelenléte

Nemrégben a parkban a feleségemmel és a fiammal szemtanúja voltam a legszomorúbb látnivalónak. Egy körülbelül öt vagy hat éves kislány volt ott az apjával. Általában ez egy csodálatos dolog, de a tragédia az, hogy az időt nem egymással töltötték. Az apa elmerült a telefonjában – nem a gyermekére figyelt.

Bármit akart ez a kislány, nem tudta felkelteni apja figyelmét. Fel- és leugrált, kiabált: „Apa! Apu! Ide nézz!” Felmászott a mászókan, lecsúszott a csúszdán, száguldozott körbe abban a reményben, hogy talán elkap egy gyengéd pillantást az apjától. De az nem is nézett fel a telefonból. Ha valamit, akkor egy figyelmetlen morgást kapott válaszul.

Végül depressziósan és leverten, a kislány egyedül ráült az egyik hintára. Nem hintázott, csak ült. Öröme és lelkesedése már kialudt apja figyelmetlensége miatt, pedig az ő figyelmére nagyon nyilvánvalóan vágyott. Nem kétséges, hogy a gyermeki szív bánkódott, megsebesítette a relatív jelentéktelenség egy mobiltelefonhoz képest.

Az apának is lehetett különleges oka, hogy mással volt elfoglalva, de nekem is nehéz volt rájönnöm, hogy az alkalmazások és e-mailek digitális világában van-e bármi fontosabb vagy sokkal érdekesebb, mint az ő drága gyermeke, egy gyermek, aki felnézett rá, és szerette őt. Egyszerűen csak játszani akart az apjával.

Ahhoz, hogy az apa legyen valaki, különösen egy olyan apa, aki élvezzi az apaságot, a mostani kulturális miliőben lázadónak kell lennie. A férfiak szinte bármihez nagyobb lelkesedéssel állnak neki, mint a gyerekeikhez: karrier, sport, televízió, online interakció, vagy amit akarsz.

Nem tudok semmi mást, ami engem jobban kielégít, mint az apaság - nem másodlagos, hanem elsődleges elhívásként. Nem szabad, hogy ez csak kiegészítése legyen az életednek. Az apaság legyen az életed. Semmi sem éri meg jobban az idődet és energiádat, mint azt befektetni egy élő lélekbe - egy végtelen értékű emberbe.

Nézem a kislányomat, Pétert, aki éppen fordult egyet, anyjával együtt figyeljük őt. Vitathatatlanul egyedi, teljes személyiség. Egy véget nem érő szórakozás figyelni őt játszani, ami azt jelenti, hogy nézünk valakit, akit betölt a boldogság érzése és a felfedezés izgalma.

Nem is beszélve arról a nyilvánvaló izgalomról az arcán, mikor hazajövök a munkából, amit én is alig várok. Lába rúg egyet, arca világít a fogas vigyortól, és nyújtja a karját ölelésig. Lehetne bármi is csodálatosabb, mint ez? Ez mámorítóan boldog érzés.

Statisztikák tették világossá, hogy semmi sem helyettesítheti az apa jelenlétét otthon. De a legtöbbünknek nincs szüksége statisztikákra. Tudjuk tapasztalat alapján, hogy volt egy szerető és figyelmes apa, egy hiányzó vagy távoli apa. Persze egyik apa sem tökéletes, és sokan vannak, akik valahol e két véglet között vannak. De vannak domináns minták, és ezek nyomot hagynak.

Apák, ha vannak fiaitok, felszólítalak benneteket - nem, könyörgök nektek-, hogy velük töltsétek az időt. Ismerjétek meg, hogy mit szeretnek és mit nem, a szenvedélyüket, és a szerelmüket. Investáljátok beléjük magatokat és ápoljátok az egyedi ajándékokat. A szívedben kötelezd el magad, hogy soha nem leszel olyan apa, akit jobban érdekel egy telefon - egy értéktelen, élettelen szemét, amit néhány hónap vagy év múlva cserélni kell -, mint a saját gyermeke. Soha nem utasítsd vissza a gyerekeket önzésből, vagy ha zavar, ők kapcsolatteremtésre várnak.

Soha ne felejtse el, hogy a gyermek egy kényes és törékeny személy, hogy sokkal könnyebb megbántani, mint meggyógyítani.

Ez a lélek, tele ártatlansággal és szeretettel, nyitott szívvel pillant rád. Tudjad jól, hogy össze lehet törni ezt a szívet egy zavaró pillantással, durva szóval vagy figyelemeltereléssel, ha úgy gondolod, hogy valami más sokkal fontosabb.

És hidd el, a gyerekek megjegyzi, hogy mit találsz sokkal fontosabbnak, mint őt. Könyöröghetnek, hogy játsszál velük, ehhez csak el kell engedned a focikecs nézését a televízióban. Ha több időt töltesz azzal, hogy a karrieredet egyenged, mint hogy élvezd az ő társaságát, emlékezni fog erre.

Ez a szomorúság mély gyökeret ereszt, és ennek csúnya gyümölcse lehet a lázadás és a neheztelés a későbbi években. A keserűség, amit egy érdektelen apa jelent, élethosszig tartó hegeket okozhat. Ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy egy felnőtt minden sebeit saját apja adta korábban. Messze nem így van. De egy apa hatása sokkal mélyrehatóbb, mint azt sokan gondolják.

Kimerítő lehet a gyermekekre teljes figyelmet fordítani különösen akkor, ha több van. Valós értelemben ez egy áldozat és sokba kerül. Lehet, hogy kimerült leszel, de soha se boldogtalan. Semmilyen anyagi ajándék nem helyettesítheti az apa szeretetét és nagylelkűségét, és akkora jutalom lesz érte a fizetség, hogy a megtett áldozat jelentéktelennek fog tűnni.

Egy szerető és atyai jelenlét a legnagyobb ajándék arra vonatkozóan, hogy változatlan az Atya szeretete, kinek képét mindannyian hordozzuk: a fáradhatatlan Atyáét, aki a nagy öröm csókjaival fut hozzánk abban a pillanatban, amikor, ha bizonytalanul is, egy lépést teszünk Felé.

forrás: <http://www.karizmatikus.hu>

Avilai Szent Teréz írja a szenteltvízről:

„Milyen nagy lehet a szenteltvíz ereje! Lelkem megvigasztalódik, ha keresztet vetek vele. Felfrissülök és olyan lelki örömet érzek utána, amit nem tudok kifejezni. Tapasztalatból tudom, hogy semmitől sem menekül el gyorsabban az ördög, mint a szenteltvíztől. A kereszt elől is elmenekül, de hamar visszatér.” A katolikus Egyház már Nagy Szent Teréz előtt, is mint szentelményt használta a szenteltvizet. A víznek, mint a tisztulás jelképének és eszközének a bibliai időkben is igen nagy tisztelete volt, amit azóta sem veszített el.

A szenteltvíz szentelmény, mely eltörli a bocsánatos bűnt. A hozzákapcsolódó áldások miatt az Egyház szorgalmazza használatát, különösen testi-lelki bajok esetén. Minden katolikus ember otthonában kellene lenni egy tartóban szenteltvíznek! Nem használjuk ki a szenteltvízből eredő javakat, pedig kimondhatatlan lelki gazdagságot rejt magában minden cseppje! És milyen keveset törődünk vele! Ha felismernénk hatását, sokkal gyakrabban, nagyobb hittel és tisztelettel használnánk. A szenteltvíz az Egyház vízszentelő imájából meríti nagy erejét és hatását, mert az ima mindenkor kedves Isten előtt. Íme, egy könyörgés, amit a pap mond a víz megáldásakor Vízkereszt ünnepén:

„Áraszd erre a megtisztulás sokféle módját jelképező vízre áldásodat! Add, hogy ez a teremtményed mennyei ajándékaid szolgálatában űzze el a gonosz lelkeket, tartsa távol a betegségeket és hordozza magában az isteni kegyelem hatékony erejét! A hívek házában vagy bármely helyen akármit is érint vagy meghint ennek a víznek cseppje, az legyen egészen tisztává, minden ártó hatalomtól mentessé! Ne üthessen tanyát ott a gonosz lélek, ne verjen gyökeret a rontás szelleme! Szűnjék meg a belopakodó sátán minden cselszövése! Ennek a víznek hintése által távozzék és szűnjék meg minden titkos kór, ami a ház lakóinak épségét vagy nyugalomát veszélyezteti. Add, hogy Szent Neved segítségül hívásával kért épségük és üdvösségük minden támadással szemben védelmet nyerjen! Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.”

Ez a hatékony ima felszáll a mennybe valahányszor valaki meghinti magát vagy másokat a jelen- vagy távollévőket szenteltvízzel. Isten áldása leszáll testükre-lelkükre. Az ördög gyűlöli a szenteltvizet, mert annak hatalma van felette. Nem marad azon a helyen vagy amellel a személy mellett, aki gyakran hinti meg magát szenteltvízzel. Amikor hittel és tisztelettel meghintjük távollévő kedveseinket szenteltvízzel, az arra indítja Jézus Szentséges Szívét, hogy áldja és védje meg őket minden lelki és testi bántalomtól. Amikor bánat és aggodalom fog el minket kedveseink miatt, siessünk a szenteltvíztartóhoz, hogy megadjuk nekik az Egyház imádságának segítségét. A szentek írásaiból tudjuk, hogy mennyire vágyakoznak a tisztítóútzben lévő lelkek a szenteltvíz után. Igyekezzünk megérteni vágyódásukat és ne feledkezzünk meg róluk a szenteltvíztartónál! Lehet, hogy azoknak a lelkeknek, akik már közel vannak az üdvösséghez, egyetlen csepp szenteltvíz elég ahhoz, hogy lelkük megszabaduljon a szenvedéstől. Hintsünk szét néhány csepp szenteltvizet és buzgón imádkozzunk: „Ó Istenem, irgalmadban sokasítsd meg e cseppeket, hogy minden tisztítóútzben szenvedő lélek kapjon belőle! Engedd, hogy ne érezzék kínjukat, míg e víz el nem párolog!”

Amikor szenteltvizet hintünk távollévő hozzátartozóinkra és barátainkra, ne feledkezzünk meg a papokról sem, különösen plébániánk papjairól, akik hűségesen szolgáltak minket, a szentségek és a szentmise által közelebb vittek Istenhez. Egyes szülők rendszeresen meghintik alvó gyermekeiket szenteltvízzel. Mások a hálószobába tesznek szenteltvíztartót és felszólítják hozzátartozóikat, hogy szenteltvízzel vessenek keresztet reggel, délben és este. Vessünk keresztet szenteltvízzel és közben így fohászkodjunk:

„E szenteltvíz és drágalátos Szent Véred által mosd le bűneimet, ó Uram!”

„Örök Atyám, felajánlom Neked a mi Urunk Jézus Krisztus Sebeit, hogy lelkünk Sebei begyógyuljanak!”
„Jézus, Mária szeretlek, mentsétek meg a lelkeket!”

forrás: Tengernek Csillaga, 1998/1. szám

A rózsafüzérről...

Októberben, az esti szentmisék után, mi Szent Domonkos Rendjéhez tartozók, különös ragaszkodással vesszük kezünkbe, az olvasót, -- ahogyan azt nálunk mondják --félretéve napi gondjainkat belefeledkezünk az imába. Kifejezetten jól esik, hogy többen mondva átémélkedhetjük az üdvtörténet egy- egy részét. Olykor rám tör valamiféle lelkifurdalás, mert úgy érzem napközben kevés időt szánok az Istenre. A rózsafüzérral kezemben talán törleszthetem ezt a hiányosságot. Új tartományfőnökünk az alábbi sorokkal biztatgat, elmondva: neki mit jelet a rózsafüzére. Azt gondolom, nemcsak nekünk, kerekgyházi domonkosoknak, de másoknak is tanúságosak lehetnek a gondolatai:

Több rózsafüzérem van. A legtöbbjüket búcsújáráshelyeken vásároltam, főként a fából készülteket szeretem. Kabátokban, nadrágokban helyezem el őket, hogy lehetőleg mindig legyen nálam egy közülük.

Fontos, hogy ott legyenek a zsebemben, útközben, ha kínos, nehéz vagy fájdalmas helyzetbe kerülök. Emlékszem, milyen boldog voltam, amikor az egyik megsérült rendtársamat vittem kórházba és velem volt a rózsafüzérem. Az ima ritmusa megnyugtató, az együttmormolás összehangolt bennünket.

Korábbi rendfőnökünk, Carlos atya" vándorló szemlélődésnek" nevezte a rózsafüzért. Imádkozásához nincs szükség könyvre, sem templomra vagy különösebb előkészületekre. Szívesen kapcsolom össze az Üdvözlégy Máriát gyaloglással az utcán vagy a természetben járva. A lépésekkel összekapcsolódik minden, ami foglalkoztat. Érzelmek, gondolatok, titkok. Elgondolkodom, utánajárok, ráérek. Megtapasztalom a tereket, melyeket bejárnak, szélességüket, távlataikat, mélységeiket és magasságaikat.

A születés, a növekedés, a kezdés és az elindulás, a keresés és a rátalálás, a szenvedés és a halál, a befogadás és a kiteljesedés, az elesés és a talpra állás.

Közben gyakran megérintem a rózsafüzérem egyes szeméit, a zsinórokat, a csomókat és a köztük lévő távolságot. Nem minden esetben bontakozik ki az imám, inkább rövid kapcsolatteremtésről van szó, önmagam biztatásáról, megnyugtatósáról, hogy nem vagyok egyedül az úton. Kapcsolatra lépek Jézussal és Máriával, az ő útjaikkal, merészségükkel, hitükkel és reményükkel, harcaikkal és szenvedésükkel.

Megsegít és jót tesz, hogy kéznél van a rózsafüzérem. Fája a jászol fájára és a kereszt fájára emlékeztet. Sima gyöngyszemei életre keltik bennem a reményt, hogy sok minden, amit szögletesnek, egyenetlennek vagy érdesnek érzek, mégiscsak kerek dolgokká alakulhatnak.

Máriától átsiklanak a kezek és a szavak rendtestvéreimre, akikkel együtt járjuk az utat. A rózsafüzér ünnepe bevon minket egy végtelen áramlatba. Ott ér minket utol Erzsébet üzenete: „Üdvözlégy kegyelemmel teljes, az Úr van teveled.”

MEGHÍVÓ

a Kerekegyházi Lokálpatrióták Egyesülete
tisztelettel meghívja Önt és kedves családját
a Katona József Művelődési házban
2016. november 05-én (szombaton)
18.00 órakor kezdődő

„... legyen béke! ≠ Trianon? ”
a „Nagy Háború” vége és Kerekegyháza
**című helytörténeti kiállítás műsoros
megnyitójára.**

A kiállítás alkalmával megtekinthető
Sebestyén Imre országos hírű képeslapgyűjtő
„Trianon” című képeslapgyűjteménye is.

A kiállítás megtekinthető 2016. november 12-ig
a Katona József Művelődési ház nyitvatartási
ideje alatt.

Hálaadás

A betakarítás végeztével a hagyományos társadalmakban a hálaadást mindig külön szertartás keretében is megünnepelték. Akkoriban az ember még teljesen tudatában volt annak, hogy életét, jólétét, egészségét, békességét Isten kegyelmének köszönheti. Természetes volt, hogy mindezért hálával tartozik Teremtőjének, és kereste az alkalmat, hogy ennek az érzésnek hangot is adhasson. Manapság a hálánk már nem fakad ilyen mélyről. Sokkal inkább az elégedetlenség, az irigység, a nyafogás, a kis nehézségek miatti panaszkodás uralkodik rajtunk. Az örökös elégedetlenség folytonos boldogtalanságot is jelent. Szinte nem is illik jól mondani semmiről, panaszkodni kell, elégedetlenkedni, akkor majd a többiek sajnálnak, és nem lesznek irigyek ránk. Jobb szívvel hallgatjuk mások panaszkodását is: „lám, lám, nekik sem könnyebb, hiába van annyi mindenük”. Ez szünteti meg bennünk az irigység állandó rossz érzését, egy kicsit oldja azt a feszültséget, ami az anyagi dolgok folytonos hajszolása miatt keletkezik. Ez az örökös hajsza és elégedetlenség tesz beteggé rengeteg embert, hiszen sosem érnek el semmit, mert amint egy dolgot megszereztek, már ott a következő cél, ami után futni lehet. Ebből a véget nem érő hajszából csak a hála menthet ki bennünket. Meg kell tudni állni, és hálát kell adni azért, ami van: a létezésért, az egészségért, a jólétért, a békességért. Meg kell állni, és Isten elé vinni hálánkat életünk legkisebb dolgaiért is, a mindennapi örömeikért, az egyszerű, jó dolgokért, amik életté teszik a létezést. A hála úzi el belőlünk azt a kisémmizettség érzést, ami a legtöbb embert elfogja, amikor mások gazdagságát, boldogságát látja. A hála érteti meg velünk, hogy Isten szeretett, féltett, drága gyermekei vagyunk, akikért az Isten mindenre képes. Szeretetével elhalmoz minket, bánatunkban velünk sír, örömeinkben velünk nevet, és néha-néha, ha különösen fogékonyak vagyunk, megadja a mélységes béke érzését. Ilyenkor találkozunk vele, megérezzük jelenlétét, mélységes szeretetét, ami nem mérhető semmilyen emberi szeretettel. Ezek a pillanatok segítenek átvészelni a nehézségeket, átsegítenek a tragikus csapásokon is, megtartanak bennünket a kísértések idején. A hálátelt szívnek semmi sem nehéz. A hálátelt szív könnyen ad, nem félti magát, mert a hála olyan erőt ad, amivel könnyű mások felé fordulni.

Adjunk hálát, nem csak a terményekért, a sok-sok jóért, hanem a rosszért, a nehéz és fájdalmas dolgokért is, amivel Isten megtisztelt bennünket. Ránk bízta azt a fájdalmat, aminek elviselésével, meghaladásával segíthetünk másoknak túlélni, meggyógyulni, továbblépni. Olofson Placid atya mutatta meg ezt a magatartást a Gulág iszonyú körülményei között. Segített másoknak kitartani azzal, hogy meg tudta láttatni velük a legkisebb örömeiket is, így váltak képessé a hálára, ami erőt adott ahhoz, hogy visszatérjenek a borzalmak földjéről.

Adjunk hálát újra és újra mindenért: mennyivel több okunk van a hálára nekünk, akik nem élünk végletes körülmények között, mennyi mindennel halmoz el minket az Isteni kegyelem, amiért még sosem mondtunk köszönetet. Olvassuk el a Fillippiekhez írt levél szavait: „Ne aggódjatok semmi miatt, hanem minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjesszétek kéréseiteket az Úr elé, hálaadástokkal együtt. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Jézus Krisztusban.” Szent Pál itt írja le, hogyan válik a hála a béke forrásává.

Imádkozzuk minél gyakrabban a hála imáját, hogy Isten békéje megtisztíthassa, és megőrizhesse szívünket az Úr Jézus szeretetében!

A hálaadás imája

Mindenért, amit adtál,
hálát adok Neked, Istenem!
Mindenért, amit elvettél
hálát adok Neked, Istenem!
Mindenért, amit segítségeddel megtehettem,
hálát adok Neked, Istenem!
Mindenért, amit megakadályoztál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden öröméért, amivel boldoggá tettél,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden szenvedésért, amivel formáltál,
hálát adok Neked, Istenem!

Minden békés óráért, amivel széppé tetted életemet,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden problémáért, amitől megszabadítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden jó tulajdonságomért, amivel szolgálhattalak,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden gyengeségemért, amivel aláztatra tanítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden erényért, amit nekem ajándékoztál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden bocsánatért, amiből irgalmadat megismerhettem,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden szép emberi kapcsolatomért, amivel gazdagítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden emberért, akit tőlem elszakítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
A halálom időpontjáért és módjáért, amit nekem választottál,
hálát adok Neked, Istenem!
A helyért, amelyet nekem országodban készítettél,
hálát adok Neked, Istenem!
Ámen

Mongyi Kornélia

Szeretettel búcsúzunk Etelka nénitől!

Milyen sokszor átjárta Etelka testvérünk lelkét a zsolttár imája: „Öröm töltött el, amikor jelezték indulunk az Úr házába!” Örömmel járt Krisztus áldozatára a szentmisére. Naponta az Úr irgalmába ajánlotta emberi gyarlóságait, hogy bocsássa meg az Úr, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással végzett. Naponta áhítattal hallgatta az Úr tanítását, amint az evangéliumi Mária, hogy utána Márta szorgalmával siessen jót tenni. Mint az Úr jó tanítványa igyekezett az evangélium szellemében élni. Testvérünk nem üres kézzel állt az Úr elé, mert jótettei elkísérték. Hányszor nézett fel a kenyér és bor színében megjelenő Krisztusra, és leborult, hogy imádjá Jézust, aki annyira szeretett minket, hogy „vándorlásunk társa lett.” A szentmisében és magánimáiban hányszor imádkozhatta el az Úr imáját, a Miatyánkot. Urunk hányszor könnyögött országod eljöveteleért, fogadd hát be dicsőséges országodba. Testvérünket nem hiába hívta az Úr asztalához, naponta vette magához az Oltáriszentségben jelen lévő Jézust, aki lelkébe költözött és vele volt mindennapjaiban. Sokszor köszönthette a kereszt tövében álló Szűz Anyát is a Szeplőtelen. Örömeit Neki ajánlotta, fájdalmaiban az Ő segítségét kérte. Mennysorság Királynéja, légy dicsőséges anyja. Elköltözött testvérünket áldja meg a mindenható Isten az Atya és a Fiú és a Szentlélek. Életének miséje véget ért, menj testvérünk békével.

Ámen

Évnyitó mise

Anyakönyvi hírek – Szeptember - Október

Kereszteltek

Marton Nóra, Vámosi Áron, Liptai Benett, Romancsik Luca, Romancsik Liza, Csizmadia Csenge, Lőrincz Pál, Nagy Gergő, Horváth Zalán, Diglics Rozi Dóra, Oskolás Nóra

Házassultak

Király Gábor - Becker Anita, Kittka András Zoltán - Farkas Eszter. Lukács János Dávid – dr.Mérey Anita, Weninger Konrád – Jelenek Erzsébet, Hartmann Zoltán – Rozsnyói Dóra

Elhunytak

Borbély József, Kürtösi Sándorné Pinczel Anna, Steiner Tamásné Gáspár Marianna, Vörösmarti Lászlóné Vadászi Mária, Tóth József, Tóth Jenőné Ádám Teréz, Sliz-Nagy Sándorné Antal Etelka, Pencz Gyula, Malecz István, Fenyvesi Mihályné Garzó Mária, Krizsák Imréné Major Margit Katalin, Plavec Imréné Tózsér Márta, Pál-Szabó Kálmáné Marton Julianna, Kiss László, Pinczel Sándor László

Szentségekkel ellátva: 5 fő

Szerkesztette: Kollár Balázs plébános, Kelemen Benedekné, Mongyi Kornélia, Kaldenekker Olivér, Kaldenekker Ferenc, Rozsnyói Zoltán és Margó, ifj. Rozsnyói Zoltán és Ivett, Benkő Mária, Oreskó Imre, Halák Ferenc és Elza
Köszönjük a beküldött írásokat!

Kerekegyháza Római Katolikus Egyházközség időszaki kiadványa 2016.